

VÁŽNĚ / NEVÁŽNĚ

ANEB JAK TO VIDÍM JÁ, VAŠE DÍTĚ

Nerozmazlujte mě. Vím dobře, že bych neměl mít všechno, o co si řeknu. Jenom Vás zkouším.

Neváhejte být na mě přísní. Dávám tomu přednost. Umožňuje mi to vědět, kde stojím.

Nevyvíjejte na mě nátlak. Učí mě to tomu, že síla je všechno, co platí. Budu reagovat lépe, když budu veden.

Nebud'te nedůslední. To mě mate a nutí mě to čím dál víc se pokoušet utéct ode všeho, co dělám.

Neslibujte. Nemusíte být schopni sliby dodržet, to podlomí moji důvěru ve vás.

Nepodléhejte mým provokacím. Když říkám a provádím věci jenom proto, abych vás rozčílil. Budu se potom pokoušet o další „vítězství“.

Nebud'te příliš rozčileni, když vám řeknu „já vás nemám rád“. Nemyslím to vážně, ale chci, abyste cítili lítost nad tím, co jste mi udělali.

Nedělejte, abych se cítil menší, než jsem. Budu pak dělat všechno pro to, abych se choval „hrozně důležitě“.

Nedělejte za mě věci, které mohu dělat sám. Nutí mě to cítit se jako malé dítě a vás mohu nutit, abyste mi dále sloužili.

Nevěnujte mým „špatným způsobům“ zase tak příliš mnoho pozornosti. Jenom mě to povzbuzuje, abych v nich pokračoval.

Neopravujte mě před lidmi. Daleko více si to uvědomím, když mi o tom v klidu řeknete v soukromí.

Nepokoušejte se diskutovat o mém chování v zápalu konfliktu. V takovém okamžiku vám z nějakých důvodů nebudu popřávat mnoho sluchu a moje spolupráce bude ještě horší. Je v pořádku podniknout nezbytné kroky, ale pohovořte si o tom až později.

Nesnažte se mi dělat kázání. Byli byste překvapeni, jak dobře vím, co je dobré a co je špatné.

Nenuťte mě se cítit tak, jako že moje chyby jsou hříchy. Musím se učit dělat chyby, aniž bych měl pocit, že jsem špatný.

Nesekýrujte. Budete-li to dělat, já se budu bránit tím, že se budu dělat hluchým.

Nevyžadujte ode mě vysvětlení mého špatného chování. Někdy opravdu nevím, proč jsem to udělal.

Nepokoušejte příliš moji upřímnost. Snadno se nechám zastrašit k tomu, abych lhal.

Nezapomeňte, že miluji experimentování. Učím se tím, tak se s tím, prosím, vyrovnejte.

Nechraňte mě před následky. Potřebuji se učit zkušenostmi.

Nevěnujte příliš mnoho pozornosti mým lehčím dětským nemocem. Mohu se naučit užívat si špatného zdraví, jestliže se mi s jeho pomocí bude dostávat větší pozornosti.

Neodbývejte mě, když kladu otevřené otázky. Když mě budete odbývat, zjistíte, že se přestanu ptát a budu pátrat po svých informacích kdekoliv jinde.

Neodpovídejte na „hloupé“ nebo nesmyslné otázky. Budete-li to dělat, zjistíte, že jenom chci, abyste se mnou prostě zabývali.

Nikdy nenaznačujte, že jste perfektní či neomylní. Mohl bych se tím až příliš řídit.

Nedělejte si starost o to, že spolu trávíme málo času. Záleží na tom, jak tento čas trávíme.

Nedopust'ťe, aby moje obavy vzbuzovaly vaši úzkost. Potom budu mít větší strach. Ukažte vaši odvahu.

Nezapomínejte, že se nemohu rozvíjet bez spousty porozumění a povzbuzení, ale že se někdy zapomíná na pochvalný souhlas, když něčeho poctivě dosáhnu.

Chovejte se ke mně takovým způsobem, jakým se chováte k vašim přátelům, a potom i já budu váš kamarád. Pamatujte si, že se toho naučím více podle vzoru než od kritika.

***A KROMĚ TOHO, MÁM VÁS TOLIK RÁD, TAK MI, PROSÍM,
LÁSKU OPĚTUJTE.....***